

Беседа Владике Артемија на монашењу уочи празника Цвети 2017. године у манастиру Пресвете Богородице Тројеручице, Мушвете

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Господ наш толико је милостив, и чедољубив Отац да када дарује своју благодат он је дарује изобилно. Тако и вечерас. Данас прослависмо преславно и предивно чудо које Господ Исус учини васкрснувши четвородневног Лазара из гроба. Сутра очекујемо такође велики празник Цвети и нова благодат долази, а гле вечерас у овоме скромноме храму десило се чудо не мање од васкрсења Лазарева, јер тамо је било тело у питању а овде душа. Вратити човека са пута погинули и упутити га на пут живота исто је што и васкрсење мртвих.

Ево вечерас били смо приступи овде једном величанственом и свечаном чину: полагање монашких завета два млада човека, сабрата ове свете обитељи.

Господ је, чули сте, рекао: „*Ко хоће замном да иде, нека се одрекне себе и узме крст свој и иде замном*“. Од тога времена, када су те речи изговорене, стотине, хиљаде и милиони људи послушало је Његов глас и примили су Његов позив, не само у уши своје, него и у срце своје и кренули за њим и узевши крст свој.

Преуне су биле у првим вековима хришћанства пустиње Египта, Сирије, Палестине, Тиваиде, Свете Горе и осталих пустиња и обитељи где се монаси Богу посвећивали и душе своје спасавали. Те речи Господње и данас, браћо и сестре, чују многи и у нашем српском народу и остављају све у свету по речима Господњим: *И оца и мајку и браћу и сестре и децу*, ко има, и све остало у свету и крећу за Господом носећи крст свој. Ето тако су и ова два млада човека, који су вечерас пред свима

нама, и не само пред нама, него пред светом Црквом Божијом и небеском и земаљском у присуству Господа Христа, Пресвете Богородице, којој је овај храм посвећен, и свих угодника Божијих, они су положили свечано монашке завете. А какви су то завети чули сте из питања која су им упућивана, и из њихових одговора, завети ни мало лаки. Завети који човек својом снагом, својим моћима није у стању да испуни и да изврши. Али зато су они свесни својих слабости и немоћи, увек одоговарали смирено: *"Да, али с Божијом помоћи"*, ништа без Божије помоћи не можемо добро чинити овде на земљи. То су и они вечерас посведочили, а то и историја рода људскога сведочи, на многе начине.

Наш народ има дивну пословицу: *„Без Бога ни преко прага“*, а камоли нешто веће или узвишеније. Монашки завети нису лаки, како рекох, и зато је потребна помоћ Божија, а они су зато схватили и обећали да ће се Богу непрекидно молити за његову помоћ, за његову благодат, за помоћ светитеља чија су имена добили: Светог Серафима Саровског, Светог великомученика Георгија и осталих светитеља из рода нашега и рода православнога. Они ће се молити Богу не само за себе, не само за братију ове обитељи, него су дужни да се моле Богу и за све нас и за цео наш народ, да Бог покаже милост своју према свима нама, али исто тако и ми сви смо дужни да се молимо Богу за њих да их Бог одржи у њиховом крстоносном путу, да их охрабри, да их ојача, да им дарује духовне и физичке снаге да издрже и испуне све што су обећали.

Молитва је израз љубави, та љубав међусобна која се кроз молитву изражава, јесте та духовна спона која повезује све нас који у Господа верујемо и који за Господом идемо. Та иста љубав и молитва обједињује и небеску Цркву и земаљску Цркву.

Светитељима у Царству Небескоме ми се молимо да нам помогну у својим молитвама и својим заступништвом и својом благодаћу, а исто тако молимо се њима да они нама помогну а ми њих молитвама нашим прослављамо, тако да су љубав и молитва једна духовна веза која повезује све који једнога Господа Исуса Христа верују.

Нека би Господ са пресветом мајком Божијом, којој је овај храм посвећен, са свима светитељима својим помогао свима нама и овој двојници нових монаха, да останемо на путу Божијем којим смо кренули, да одржимо, пре свега, веру нашу православну онако како су апостоли примили од свога учитеља, одржали је, предали је својим наследницима и тако та вера дошла до нас у 21. веку.

Да и ми ту исту веру одржимо, сачувамо неупрљану, неокрњену, неповређену, целосну и да је предамо нашој деци и омладини како би та вера била у нашем народу залог спасења свима који у Бога верују. И само тако, браћо и сестре, радећи и трудећи се сваки на своме плану на спасењу душе, ми ћемо моћи са надом у милост Божију да чекамо дан када ћемо одавде поћи из овога света у онај вечни блажени живот, тамо где се сви светитељи налазе и блаженствују да и ми тамо са свима њима славимо чудесног Господа Христа Васкрситеља и Спаситеља нашега са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.